

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivy Hejdukové a soudkyň JUDr. Evy Kotrbaté a Mgr. Jitky Lukešové ve věci

navrhovatelky: [osobní údaje navrhovatelky] zastoupená advokátkou Mgr. Julií Filipovou
sídlem Nádražní 73, 346 01 Horšovský Týn

proti

odpůrci: [osobní údaje odpůrce]

za účasti nezletilých dětí:

[jméno] [příjmení], narozená dne [datum]

[příjmení] [příjmení], narozená dne [datum]

[jméno] [příjmení], narozený dne [datum]

všichni nezletilí bytem [adresa]

o návrhu na vydání předběžného opatření

o odvolání navrhovatelky proti usnesení Okresního soudu v Tachově ze dne 21. 8. 2024, č. j.
14 Nc 2504/2024-8,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh na vydání předběžného opatření, kterým by bylo odpůrci uloženo, aby opustil, nezdržoval se a nevstupoval do společného obydlí [ulice a číslo], [obec], zdržel se setkávání s navrhovatelkou a nezletilými dětmi a zdržel se nežádoucího obtěžování navrhovatelky a nezletilých dětí jakýmkoli způsobem a nijak navrhovatelku a nezletilé děti nekontaktoval (výrok I). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). Uzavřel, že na základě podaného návrhu a doložených listin nemá za dostatečně osvědčené, že jsou zde důvody pro vydání navrhovaného předběžného opatření. Není zřejmé, že by se odpůrce vůči navrhovatelce a jejich dětem opakovaně dopouštěl tělesného či duševního násilí. Konflikt manželů ze dne 9. a 10. 8. 2004 byl ojedinělým a jednorázovým tím spíše, pokud navrhovatelka v návrhu na úpravu poměrů nezletilých dětí dne 30. 7. 2024 výslovně uvádí, že s odpůrcem běžně komunikuje, pouze se občas hádají. Podmínky pro vydání předběžného opatření dle § 405 z. ř. s. tak nejsou splněny.

2. Proti tomuto usnesení podala navrhovatelka včas odvolání. Neztotožňuje se se závěry soudu prvního stupně, že nejsou dostatečně osvědčeny důvody pro vydání navrhovaného předběžného opatření. Navrhovatelka ve svém návrhu podrobně popisuje, jakým způsobem se poslední měsíce vyvíjel vztah s odpůrcem a jejich soužití, kdy odpůrce své nevhodné chování vůči navrhovatelce stále stupňoval a ona byla nucena kvůli nezletilým dětem a zachování klidu v rodině se vším, co odpůrce požadoval, souhlasit. Pokud je odkazováno na navrhovatelkou podaný návrh na úpravu poměrů nezletilých dětí, pak informace navrhovatelky o tom, že je schopna se s odpůrcem dohodnout, se týkala zajištění péče a potřeb nezletilých dětí. Zdůraznila, že návrh uplatnila dříve, než došlo k napadení navrhovatelky odpůrcem dne 10. 8. 2024. Navrhovatelka si je vědoma

spoluvlastnictví účastníků k domu a práva odpůrce dům užívat. Z toho důvodu také žádala o vydání předběžného opatření. Navrhovatelka si je vědoma, že odpůrce může kdykoli do jejich domu nejen přijít, ale nadále tam pobývat, což vzhledem k aktuální situaci je pro ni nepředstavitelné. Navrhovatelka s dětmi nemá jinou možnost bydlení. Navrhovatelka se dále vyhradila k závěru soudu prvního stupně, který konstatoval, že fungování účastníků řízení bylo do 9. 8. 2024 v běžných intencích manželského páru ve stadiu rozvodu. Zcela určitě se dlouhodobě nejednalo o běžné hádky, když odpůrce vyžadoval absolutní poslušnost nejen od navrhovatelky, ale i od nezletilých dětí. Jeho nevhodné chování gradovalo a vyústilo až ve vykázaní. Uvedla dále, že odpůrce svým chováním začal vyvíjet na nezletilé děti psychický tlak, který vedl k tomu, že děti často plakaly a nechtěly s ním být o samotě. Dětem zadával úkoly, které byly nad jejich věkové možnosti. Při nesplnění je nepřiměřeně trestal. Nezletilé děti byly vystavovány i vulgárním nadávkám navrhovatelce ze strany odpůrce, což velmi negativně nesly. Pro navrhovatelku a děti účastníků se stalo další společné bydlení s odpůrcem nesnesitelné z důvodu tělesného a duševního násilí z jeho strany. Navrhovatelka se odpůrce bojí a nelze vyloučit, že on se dopustí dalšího fyzického napadení. Připustila, že se doposud jednalo o ojedinělý případ, kterému však předcházelo dlouhou dobu trvající despotické a šikanózní chování odpůrce. Navrhla, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně změnil a návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl.

3. K odvolání navrhovatelky odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 28 z. ř. s. . Přihlédl k obsahu odvolání, a aniž by ve věci musel nařizovat odvolací jednání dle § 214 odst. 2 písm. c) o. ř. s. , dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

4. Účelem předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí je poskytnutí včasné a prozatímní ochrany (života, zdraví, svobody či důstojnosti) ohrožené osobě, popřípadě jejím blízkým, proti škodlivému chování násilné osoby s nimi žijící ve společné domácnosti, které z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči navrhovateli nebo jinému, kdo ve společné domácnosti žije, učinilo společné bydlení nesnesitelným. Návrhu na nařízení předběžného opatření přitom soud může vyhovět, jestliže ohrožení navrhovatele jednáním účastníka, proti kterému návrh směřuje, stále trvá nebo jestliže je tu nebezpečí jeho opakování. Pro nařízení předběžného opatření postačuje, pokud jsou rozhodné skutečnosti osvědčeny.

5. V posuzované věci se navrhovatelka domáhá ochrany proti domácímu násilí ve smyslu ustanovení § 400 a násl. z. ř. s. v podstatě s tím, že soužití s odpůrcem ve společném domě se stalo neúnosné pro duševní násilí ze strany odpůrce vůči navrhovatelce (a postupem času i vůči nezletilým dětem účastníků), které přerostlo až ve fyzické napadení navrhovatelky, přičemž navrhovatelka má obavy z pokračování agrese odpůrce.

6. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že navrhovatelka rozhodné skutečnosti pro nařízení předběžného opatření neosvědčila.

7. Osvědčením se rozumí míra zjištění skutkového stavu spočívající v dosažení závěru o pravděpodobnosti tvrzeného stavu, tedy nikoli plného poznání či jistoty ohledně skutkového stavu, jakého by bylo dosaženo řádným dokazováním. Soud tedy musí v podstatě vycházet pouze z návrhu a z důkazů, zejména listin, které navrhovatelka předložila, a dále z poznatků soudu prvního stupně ze souvisejícího řízení o úpravu poměrů nezletilých dětí.

8. Z tvrzení navrhovatelky v návrhu na předběžné opatření lze sice vysledovat nepřípustné chování odpůrcespočívající v duševním násilí vůči navrhovatelce, které nelze tolerovat, tvrzení navrhovatelky však nejsou zcela souladná. Navrhovatelka poukazovala na to, že odpůrce od ní i od dětí vyžadoval striktní poslušnost, s čímž však nekoresponduje další údaj navrhovatelky v návrhu, že poté, co zjistila, že odpůrce udržuje mimomanželský vztah, odmítla s odpůrcem intimně žít, což vedlo k vystupňování hádek mezi účastníky.

9. V návrhu na úpravu poměrů nezletilých dětí, který navrhovatelka uplatnila 30. 7. 2024, pak sama navrhovatelka uvádí, že komunikace účastníků probíhá relativně dobře, někdy se dohadují, baví se především o dětech a jejich hlídání. Navrhovatelka dále uvádí, že je ochotna se na styku otce s dětmi domluvit. Nenaznačuje ani jedním slovem, že by se děti otce bály, či že by se k nim odpůrce nevhodně choval.

10. Své tvrzení o fyzickém napadení navrhovatelka dokládá úředním záznamem Policie ČR o vykázání odpůrce ze společného obydlí V [adresa], [obec]. Podle poněkud nekonkrétního odůvodnění úředního záznamu o vykázání odpůrce v blíže nezjištěné době nejméně od května 2024 v několika případech psychicky napadal navrhovatelku (vycházeno zřejmě z tvrzení navrhovatelky), kdy tuto nejméně jedenkrát napadl také fyzicky, a to tím způsobem, že ji nejprve silně držel oběma rukama za její horní končetiny a následně se pokusil o úder otevřenou dlaní do oblasti hlavy. Úřední záznam o vykázání je datován dne 12. 8. 2024, přičemž podle údajů v návrhu k napadení navrhovatelky mělo dojít 10. 8. 2024. Tvrzení, že navrhovatelka byla ošetřena jednotkou záchranné služby, pak rovněž žádným způsobem neosvědčila.

11. Pokud navrhovatelka poukazovala na nevhodné chování odpůrce vůči nezletilým dětem, pak v tomto směru je její tvrzení zcela neurčité. Navrhovatelka obecně uváděla, že odpůrce zadával dětem úkoly, které byly nad jejich věkové možnosti, a při nesplnění je nepřiměřeně trestal. Své tvrzení blíže nekonkretizovala a ani jiným způsobem neosvědčila tak, aby je bylo možno posoudit.

12. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti, z nichž lze shledat určité nepřipustné závady v chování odpůrce ve vztahu k navrhovatelce, se jeví jako dostatečné opatření policie, kterým byl odpůrce vykázán ze všech bytových i nebytových prostor rodinného domu účastníků a uloženo mu zdržet se styku a navazování kontaktu s ohroženou osobou na dobu 10 dnů. Podmínky pro nařízení předběžného opatření dle § 405 z. ř. s. tedy naplněny nejsou. Soud prvního stupně proto nepochybil, pokud návrh žalobkyně zamítl. Odvolací soud jeho rozhodnutí jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

13. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. Navrhovatelka v odvolacím řízení nebyla úspěšná a odpůrci náklady odvolacího řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 29. srpna 2024

JUDr. Iva Hejduková
předsedkyně senátu